

СЪДЕБНА ПРАКТИКА ПО ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА

РЕШЕНИЕ № 368/6.10.2011 Г. ПО ГР. Д. № 752/2011 Г. НА ВКС, IV Г. О.

Времето, през което едно лице е заемало длъжности като „младши инспектор“ и „старши инспектор“ в областната дирекция по труда, не съставлява „юридически стаж“ по смисъла на § 1 от допълнителните разпоредби на Закона за адвокатурата.

§ 1 от допълнителните разпоредби на Закона за адвокатурата

Докладчик съдия Веска Райчева

Производството е по чл. 7, ал. 5 от Закона за адвокатурата (ЗА).

Обжалвано е решение на Висшия адвокатски съвет от 14.12.2007 г. от С. Т. Жалбоподателката поддържа, че неправилно е приложена разпоредбата на чл. 6, ал. 3 ЗА.

Ответникът – Висшият адвокатски съвет, чрез процесуалния си представител поддържа, че жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Върховният касационен съд, състав на IV г. о., като взе предвид доказателствата по делото, приема за установено следното.

Жалбоподателката е била вписана в Адвокатската колегия – гр. В., с решение на Адвокатския съвет – гр. В., от 27.10.2010 г. на основание чл. 4 ЗА, като в мотивите е посочено, че е положила успешно изпит по чл. 4, ал. 1, т. 4 ЗА. С обжалваното решение от 21.01.2011 г. Висшият адвокат-

ски съвет е отменил решението за вписване на С. Т. в Списъка на адвокатите при Адвокатската колегия – гр. В., като е приел, че жалбоподателката не е представила данни да са налице изискванията на чл. 4 ЗА, тъй като не е положила успешно изпит по реда на чл. 4, ал. 1, т. 4 ЗА, така както е посочено в решението на Адвокатския съвет – гр. В., а не може да бъде вписана и по реда на чл. 6, ал. 3 ЗА, тъй като не притежава повече от пет години юридически стаж.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателката за недопустимост на обжалваното решение, тъй като Висшият адвокатски съвет се е произнесъл по недопустима жалба на Контролния съвет на Адвокатската колегия – гр. В., подадена след срока по чл. 7, ал. 2 ЗА. Решението на Адвокатския съвет – гр. В., за вписване на жалбоподателката за адвокат е било съобщено на Контролния съвет на Адвокатската колегия – гр. В., на 10.12.2010 г. и същия ден е подадена и жалбата срещу него чрез Адвокатския съвет – гр. В., до Висшия адвокатски съвет, т.е. в законоустановения четиринадесетдневен срок.

Установено е било, че С. Т. за времето от 13.03.2003 г. до 26.05.2010 г. е работила в Дирекция „Областна ин-

спекция по труда“ – гр. Р., първоначално като младши инспектор, а от 2005 г. – на длъжност „старши инспектор“. Висшият адвокатски съвет е приел, че видно от длъжностната ѝ характеристика, за длъжността ѝ не се е изисквало задължително юридическо образование и правоспособност, а е можело тази длъжност да бъде заета и от лице с икономическо, инженерно, юридическо или друго висше образование и образователна степен „бакалавър“. При тези данни Висшият адвокатски съвет е приел, че същата не притежава юридически стаж по смисъла на § 1 от допълнителните разпоредби на Закона за адвокатурата и не може да бъде вписана и при условията на чл. 6, ал. 3 ЗА.

В жалбата си до Върховния касационен съд С. Т. не оспорва обстоятелството, че не е положила изпит по чл. 4 ЗА, но счита, че изпълняваните от нея служебни задължения по силата на съществуващото служебно положение са били такива по чл. 24 ЗА и има достатъчно юридически стаж, за да бъде вписана без изпит – завършила е висше юридическо образование на 3.01.2001 г. във Варненския свободен университет „Черноризец Храбър“ и е положила теоретико-практически изпит на 13.09.2002 г.

При така установените данни по делото Върховният касационен съд намира, че решението на Висшият адвокатски съвет, с което е отменено решението за вписване на С. Т. в Списъка на адвокатите при АК – Варна, е правилно и следва да се потвърди. Върховният касационен съд възприема разбирането на Висшият адвокатски съвет за това, че времето, през което жалбоподателката е заемала длъжности като

„младши инспектор“ и „старши инспектор“ в областната дирекция по труда – гр. Р., не съставлява „юридически стаж“ по смисъла на § 1 от допълнителните разпоредби на Закона за адвокатурата. Видно от Националната класификация на професиите и длъжностите от 2005 г. и 2011 г., утвърдена от Министерството на труда и социалните грижи, юридическата длъжност се характеризира с това, че юристите провеждат проучвания по правни проблеми, разработват проекти на закони и други нормативни актове, консултират клиенти по правните аспекти на проблемите; водят дела или съдебно преследване в съда; председателстват съдебни заседания, задълженията им обикновено включват: даване на правни консултации, предприемане на правни дела и въпроси от името на клиента, подаване на жалби, когато е необходимо. Към задълженията им може да бъде включен и контрол над други работещи. Посочено е, че професиите към тази група са съдия, прокурор, следовател, адвокат, нотариус, юрисконсулт и правен съветник, като последните три изпълняват юридически функции, различни от защита или обвинение по дела или председателстване на съдебен процес. Такива длъжности са и съдебен помощник, съдебен изпълнител, съдия по вписванията, научен работник по правни науки, съдебен инспектор, експерт по законодателството или в органите на съдебната власт, правен съветник или експерт по правни въпроси в държавно или общинско управление, лице, което работи на длъжност „разследващ полицай“ с висше юридическо образование“. За заемането на всички юридически длъжности се изисква завършено висше юриди-

ческо образование и образователна степен „магистър“. Лицата, изпълняващи тези длъжности, ще имат юридически стаж по смисъла на § 1 от допълнителните разпоредби на Закона за адвокатурата. За заемане на длъжностите, изпълнявани от жалбоподателката, изискването е за завършено икономическо, инженерно, юридическо или друго висше образование и образователна степен „бакалавър“, а специфичните изисквания за „висше юридическо образование“ и степен „магистър“ са относими към заемащия длъжността „старши юрисконсулт“, каквато е съществувала в структурата на същата дирекция, но не е заемана от жалбоподателката. Ето защо не може да се приеме, че жалбоподател-

ката може да бъде вписана като адвокат по реда на чл. 6, ал. 3 ЗА, тъй като не притежава повече от пет години юридически стаж – преките ѝ задължения, видно от длъжностната ѝ характеристика, не са се изразявали в правна по своя характер дейност и за заемането ѝ не се изисква задължително висше юридическо образование и образователна степен „магистър“. Същата не е положила успешно изпит по реда на чл. 4, ал. 1, т. 4 ЗА, поради което не може да бъде вписана и на основание чл. 4 ЗА, така както е посочено в решението на Адвокатския съвет – гр. В., поради което същото правилно е отменено като незаконосъобразно.